

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 210/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 14, čl. 46 ods. 2 a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a podľa čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 13/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. februára 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 14, čl. 46 ods. 2 a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a podľa čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 13/2005.

Sťažovateľ uviedol, že 9. decembra 2004 podal okresnému súdu žalobu, o ktorej bolo vedené konanie pôvodne pod sp. zn. 8 Ro 166/2004, v súčasnosti pod sp. zn. 8 C 13/2005. Okresný súd 20. septembra 2005 vydal uznesenie o prerušení konania do právoplatného skončenia konania o spôsobilosti sťažovateľa na právne úkony, ktoré je vedené Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/04. Proti uzneseniu o prerušení konania sa sťažovateľ 28. septembra 2005 odvolal.

Sťažnosťou z 23. decembra 2006 podanou predsedovi okresného súdu a predsedovi Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sa sťažovateľ domáhal odstránenia zbytočných prietahov v konaní. Predseda krajského súdu oznámil sťažovateľovi listom z 15. januára 2007, že spis okresného súdu sp. zn. 8 C 13/2005 krajskému súdu nebol postúpený.

Sťažovateľ namieta, že *„Od podania žaloby dňa 09. 12. 2004 ku dňu 07. 02. 2007 bolo vydané iba jedno plevelné uznesenie, inak bez akýchkoľvek úkonov. Vydaním plevelného uznesenia nebola odstránená právna neistota“*.

V konaní pred ústavným súdom sťažovateľ žiada o ustanovenie právneho zástupcu a vo veci samej žiada vydať tento nález:

„II. A. Okresný súd v Žiline porušuje základné práva sťažovateľa garantované Ústavou Slovenskej republiky podľa čl. 12 ods. 1, 4; čl. 14, čl. 46 ods. 2; čl. 48 ods. 2 a podľa čl. 6, 13, 14 a 17 medzinárodného dohovoru.

II. B. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť satisfakciu MUDr. D. B. vo výške 500.000,- Sk do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu, v prípade omeškania má sťažovateľ právo aj na úroky z omeškania vo výške 17,6 % od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.

II. C. Okresný súd v Žiline je povinný vo veci 8 C/13/2005 bezodkladne konať, vec ukončiť v lehote 3 mesiace. V prípade omeškania je Okresný súd v Žiline povinný zaplatiť ďalších 500.000,- Sk ako satisfakciu za nesplnenie Nálezu Ústavného súdu.

II. D. Okresný súd je povinný zaplatiť trovy sťažovateľovi, advokátovi a Ústavnému súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 79/06).

Podstatou sťažnosti je námietka sťažovateľa, že prerušením konania a nečinnosťou okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 13/2005 došlo k zbytočným prieťahom v konaní.

Ústavný súd vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje princíp subsidiarity svojej právomoci, ktorého podstatou je, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci (IV. ÚS 74/05).

Za účinný prostriedok nápravy (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ktorý má sťažovateľ k dispozícii na ochranu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov pred tým, ako podá sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd považuje sťažnosť na prieťahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prieťahy v konaní podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05).

Namietané konanie trvalo ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu dva roky a dva mesiace. Sťažovateľ sa v ňom žalobou proti prednostovi Krajského stavebného úradu v Ž. domáha zaplataenia nemajetkovej ujmy 500 000 Sk ako „*satisfakciu za zosmiešňovanie, zníženie dôstojnosti a vážnosti pred vysokým štátnym úradníkom*“. Podľa predmetu konania nejde o statusovú vec, pracovnoprávny spor, vec týkajúcu sa sociálneho zabezpečenia, náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia alebo obdobného charakteru, ktoré si vyžadujú prednostné prerokovanie a osobitnú rýchlosť konania. Z vyjadrenia okresného súdu vyplýva, že síce nepredložil krajskému súdu odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu o prerušení konania, sledoval však priebežne postup konania o spôsobilosti sťažovateľa na právne úkony a vzhľadom na jeho predpokladaný výsledok zrušil uznesenie o prerušení

namietaného konania ešte pred právoplatným skončením konania, pre ktoré bolo konanie vedené pod sp. zn. 8 C 13/2005 prerušené.

Sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy predsedovi okresného súdu 27. decembra 2006 (podľa dátumu prezenčnej pečiatky na podaní). Okresný súd 16. januára 2007 vyzval sťažovateľa na preukázanie osobných, zárobkových a majetkových pomerov za účelom rozhodnutia o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov a uznesením z 27. marca 2007 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti tomuto uzneseniu sa sťažovateľ 17. apríla 2007 odvolal a jeho odvolanie bolo predložené krajskému súdu.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, ktorej podstatou je namietanie nečinnosti okresného súdu v súvislosti s prerušením konania, ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku nápravy (sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní pred okresným súdom) sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu ako účinný prostriedok nápravy. Po podaní predmetnej sťažnosti okresný súd začal konať vo veci, rozhodol o žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov a autoremedúrou zrušil uznesenie o prerušení konania. Z tohto postupu možno vyvodit', že okresný súd prijal v primeranej lehote opatrenia na odstránenie protiprávneho stavu, ktorý namietal sťažovateľ, čo s ohľadom na charakter veci, ktorá je predmetom konania, a na jeho doterajšiu dĺžku, podľa názoru ústavného súdu znamená, že sťažnosť nie je z tohto dôvodu opodstatnená.

Sťažovateľ v sťažnosti osobitne neodôvodnil, v čom vidí porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 14, čl. 46 ods. 2 a práv podľa čl. 13, čl. 14 a podľa čl. 17 dohovoru, a podľa obsahu sťažnosti ich porušenie spája s prerušením konania a nečinnosťou okresného súdu v jeho veci, čo vyplýva aj z formulácie petitu sťažnosti. Pretože ústavný súd sťažnosť v časti namietaného porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nečinnosťou okresného súdu odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť, nepovažoval za potrebné osobitne sa zaoberať namietaným porušením ďalších práv sťažovateľa a aj túto časť sťažnosti odmietol

pre zjavnú neopodstatnenosť. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2007